

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1929

N:o 13—14

Innehåll: N:o 13. Ålands landstings beslut om antagande av landskapslag angående upphävande av den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten.
N:o 14. Ålands landstings beslut angående antagande av landskapslag om enskilda skogar i landskapet Åland.

N:o 13.

Ålands landstings beslut

om antagande av landskapslag angående upphävande av den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten.

Utfärdat i Mariehamn den 30 december 1929.

Sedan Finlands riksdag medelst beslut av den 22 oktober 1929 antagit en lag om beviljande av ett årligt anslag om 150,000 mark åt landskapet Åland i samband med grundskattens upphävande, att utgå från ingången av det år, som följer närmast efter det, varunder den landskapet tillkommande andelen i grundskatten slutgiltigt upphävts, samt att användas och åtnjutas, på sätt i sagda lag närmare stadgas, har Ålands

Mariehamn den 21 december 1929.

landsting, på framställning av Ålands landskapsnämnd, antagit nedanstående

Lag

angående upphävande av den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten.

Den landskapet Åland tillkommande andelen i grundskatten upphäves och all vidare uppbörd av densamma förfaller.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom

Johannes Eriksson
vicetalman.

talman.

Hugo Hagmark
vicetalman.

N:o 14.

Ålands landstings beslut

angående antagande av landskapslag om enskilda skogar i landskapet Åland.

Föredraget för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 december 1929.

Utfärdat i Mariehamn den 30 december 1929.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit nedanstående

landskapslag

om enskilda skogar i landskapet Åland.

I KAP.

Om avverkning och åtgärder till tryggnad av skogens återväxt.

1 §.

De enskilda skogarna i landskapet utgöra dess värdefullaste tillgång och må förty desamma nyttjas till skogsåkt endast på sätt och i den ordning denna lag stadgar.

2 §.

Avverkning av skog skall så bedrivas och efter avverkning med marken så förfaras, att skogens återväxt snarast säkerställs.

Yngre växtlig skog må icke avverkas annorlunda än genom för skogens utveckling ändamålsenlig gallring, där icke avverkningsområdet skall tagas i bruk för ändamål, som uppräknas i 20 § av denna lag.

3 §.

Har jordägare överlåtit skog till

avverkning, bör innehavare av avverkningsrätten, innan avverkning vidtager, hos den kommunala skogs-nämnden göra skriftlig anmälan om avverkningsplatsen, avverkningens omfång och avverkningsvillkoren samt tiden, då avverkningen vidtager. Avverkar jordägaren själv skog till försäljning eller för förädling till avsalu, göre enahanda anmälan.

Omförmälda anmälningsskyldighet äge likväl icke rum, då skog avverkas enligt plan, som av landskapsnämnden godkänts eller då jordägare själv avverkar skogen genom rationell gallring av densamma.

Landskapsnämnden bör tillhandahålla de kommunala skogs-nämnderna nödigt antal blanketter för skogsavverkningsanmälningar.

Anmälningarna böra av kommunala skogs-nämnden insändas till landskapsnämnden.

4 §.

Skogsägare, som genom kalhuggning avverkat eller låtit avverka skog till en areal av en halv hektar eller mer, vare skyldig att hyggesytan inom tre år efter avverkningen nyplantera eller beså, därest icke genom besiktning framgått, att återväxten utan dylik plantering eller sådd är tryggad. För ändamålet behöfliga skogsplanter skola, i den mån landskapets

plantskolor sådant medgiva, kostnadsfritt genom landskapsnämnden tillhandahållas skogsägaren.

Uraktlåter skogsägare det sålunda påbjudna, må nyplantering genom landskapsnämndens försorg å platsen ske samt kostnaderna, på sätt i 32 § säges, av skogsägaren ersättas.

5 §.

Då skäl föreligger till misstanke, att avverkning i strid med föreskriften i 2 § ägt rum eller att godkänd plan eller fredningsföreskrifter eller i 7 § omförmält fredningsavtal överträtts, låte landskapsnämnden i sin tjänst varande forstmästare eller skogsvårdsinstruktör anställa besiktning med biträde av tvenne ledamöter av skogsnämnden i den kommun, inom vilken skogen är belägen.

Verkställandet av sådan besiktning kan av landskapsnämnden överlämnas åt den kommunala skogsnämnden.

Om besiktningen skola, där sådant utan att vålla uppskov kan ske, jordägaren samt avverkningsrättens innehavare eller den, som leder avverkningen, underrättas.

6 §.

Över besiktning skall upprättas syneinstrument.

Framgår vid besiktning, att sådana överträdelser ägt rum, som i 5 § sagts, skola i syneinstrumentet intagas utredning om överträdelsens beskaffenhet ävensom synemännens utlåtande angående behövligheten och omfånget av fredningen, erforderliga åtgärder för åstadkommande av återväxt och dess betryggande samt beräkning av de av dessa åtgärder föranledda kostnaderna.

7 §.

Finner landskapsnämnden på grund av verkställd besiktning, att skog skövlats, uppgöre med jordägaren eller innehavaren av avverkningsrätten eller med dem båda skriftligt avtal om skogens fredande samt åstadkommande av återväxt och dess betryggande.

Kan överenskommelse icke fås till stånd eller hava godkänd plan eller fredningsföreskrifter överträtts, bör landskapsnämnden överlämna saken till domstols behandling.

8 §.

Å landskapsnämnden skall föras förteckning över samtliga inom landskapet belägna skogar, som äro fredade och beträffande vilka i 7 § omförmält avtal är gällande eller vilka brukas enligt av landskapsnämnden godkänd plan.

I förteckningarna böra jämväl antecknas andra nödiga omständigheter, som avse skogens fredande samt åstadkommande av återväxt och dess betryggande.

Förteckningarna äro offentliga, och skall på anhållan utdrag ur dem utgivas.

9 §.

Vad i uti 8 § omförmälda företeckning enligt denna lag antecknats, skall anses hava kommit till tredje mans kännedom.

II KAP.

Om landskapets skogsvårdsmyndigheter.

10 §.

Uppsikten över efterlevnaden av denna lag tillkommer landskapsnämnden.

den, vilken det jämväl åligger att genom härför anställda tjänstemän främja den privata skogshushållningen, att sprida kunskap om rationell skogshushållning, att leda och biträda vid utförandet av forstliga arbeten, att främja och stödja forstligt samarbete, att föranstalta därom, att inom landskapet finnes tillräcklig tillgång på skogsfrö och plantor av kontrollerad, för orten lämplig beskaffenhet ävensom att i övrigt vidtaga behövliga åtgärder till utvecklandet av landskapets skogshushållning.

11 §.

Till biträde åt landskapsnämnden skall i varje kommun tillsättas en kommunal skogsnämnd, bestående av minst tre medlemmar och lika många suppleanter.

Om utgången av val av medlemmar i kommunal skogsnämnd bör ofördröjligen hos landskapsnämnden anmälas.

12 §.

Medlemmar och suppleanter i kommunal skogsnämnd utses för en tid av tre år av kommunalfullmäktige bland i kommunen bosatta, med skogshushållning förtrogna personer. Beträffande kompetens för medlemskap i kommunal skogsnämnd ävensom avsägelse från dylikt skall iakttagas vad om kommunalfullmäktiges medlem är stadgat.

Instruktion för kommunal skogsnämnds verksamhet uppgöres av kommunalfullmäktige.

Instruktionen bör i avseende å granskning överlämnas till landskapsnämnden, å vilken ankommer att fastställa densamma, försåvitt den icke befunnits stridande mot denna lag eller andra lagstadganden.

13 §.

Kommunal skogsnämnd avlönas med kommunens medel. Ersättning för i 5 § omnämnda besiktningar erhålla likväl medlemmarna i kommunala skogsnämnden av landskapsnämnden.

III KAP.

Vid landskapsnämnden anställda skogsvårdstjänstemän.

14 §.

Vid handhavandet av uppsikten över den enskilda skogsvården biträdes landskapsnämnden av en landskapsforstmästare samt nödigt antal instruktörer.

Landskapsforstmästaren bör uppfylla villkoren för erhållande av extra ordinarie forstmästartitel samt i övrigt besitta sådan skicklighet och förmåga, som ett framgångsrikt handhavande av befattningen förutsätter.

Av skogsvårdsinstruktör fordras, att han genomgått fullständig lärokurs vid två-årig forstskola. Kan sådan skogsarbetsledare, som genomgått två-årig forstskola, icke erhållas, må till skogsvårdsinstruktör antagas även den, som genomgått annan genom statens försorg anordnad lärokurs i skogshushållning och dessutom ådagalagt sådan skicklighet och förmåga, som ett framgångsrikt handhavande av befattningen förutsätter.

15 §.

Forstmästaren föredrager inför landskapsnämnden de ärenden, som grunda sig på stadgandena i denna landskapslag, samt jämväl övriga under skogsvården fallande frågor.

Forstmästaren är även pliktig att, i den mån behov härav föreligger samt hans övriga tjänstegöromål tillåta, deltaga i och leda instruktionsarbetet på skogsvårdens område inom landskapet.

16 §.

Instruktör åligger att verkställa de åtgärder ifråga om den privata skogsvården, som åt honom av landskapsnämnden uppdragas, att biträda skogsägarna med upplysningar och råd vid skötseln av deras skogsmarker, att bidra vid anordnandet av skogshushållningstävlingar och skogsdagar samt exkursioner, att biträda skogsägarna vid gemensamma försäljningar, att genom föredragsverksamhet väcka intresse för skogshushållning, att på anhållan av skogsägare verkställa utstämplingar och taxeringar samt att i allmänhet beflita sig om skogsskötselns allsidiga höjande inom landskapet.

17 §.

I landskapets tjänst anställd forstmästares och skogsvårdsinstruktörs boningsort bestämmes av landskapsnämnden och deras avlöning fastställs av nämnden inom ramen för av landstinget antagen utgiftsstat.

Likaså bestämmer nämnden om dem tillkommande ersättning för resor samt för rese- och förrättningsdagar.

Skogsvårdsinstruktör bör föra dagbok över sina resor och förrättningar i enlighet med av landskapsnämnden meddelade närmare anvisningar.

18 §.

Ej må i landskapets tjänst anställd forstmästare eller skogsvårdsinstruktör åtaga sig skogsförsäljning eller

förmedling av dylik, förutom på förordnande av landskapsnämnden, ej heller må han utan nämndens tillstånd mottaga bisyssla, som han är lagligen berättigad att avsäga sig.

IV KAP.

Om skogsskövling och påföljderna därav.

19 §.

Skog må icke skövlas; och må förty skog ej så avverkas eller marken efter avverkning lämnas i sådant skick eller med densamma så förfaras, att skogens naturliga återväxt därigenom äventyras.

Skogsskövling skall jämväl anses äga rum, där avverkning av ung växtlig skog sker på sätt, som icke överensstämmer med en rationell gallring av skogen.

20 §.

Skogsskövling må icke anses äga rum, om avverkningsplatsen uppodlas till trädgård, åker eller äng eller användes till byggnadstomt, upplagsplats eller annat likartat ändamål. Lag samma vare, om avverkning sker till husbehov och skogens naturliga återväxt därigenom icke äventyras eller om avverkningen avser utläggande av en mot lägenhetens behov svarande beteshage eller ock dess förbättrande på mark, som med avseende å beskaffenhet och läge är därtill lämplig.

Till skogsskövling må icke heller hänföras avverkning, som sker enligt en av landskapsnämnden för viss tid godkänd plan, och tillräcklig säkerhet hos landskapsnämnden ställts för åstadkommande av återväxt och dess betryggande.

Sådan plan, som i föregående mom. omförmäles, skall till landskapsnämnden inlämnas i två exemplar, av vilka det ena med åtecknat beslut till sökanden återlämnas.

Försummas något, som i den godkända planen föreskrivits, eller befinnes den lämnade säkerheten otillräcklig och ny giltig säkerhet icke lämnats, pröve nämnden, huruvida den medgivna avverkningsrätten bör återkallas.

21 §.

Har skog å lägenhet skövlats, skall skogen eller del därav förklaras fredad, och bör, när sådant befinnes nödigt, i samband med fredandet åtgärd vidtagas för åstadkommande av återväxt och dess betryggande.

Fredning innefattar förbud mot avverkning av skog eller brukande av skogsmark eller vardera, med eller utan inskränkningar. I varje särskilt fall bestämmas fredningens omfång och tiden för densamma i enlighet med vad förhållandena erfordra.

Avverkning till lägenhetens husbehov och brukande av skogsmark till betning må icke genom fredningsföreskrifterna förbjudas, utom då skogens återväxt sådant fordrar.

22 §.

Fredningsföreskrift utfärdas av underdomstol å den ort, där skogen finnes.

Landskapsnämnden have likväl makt att interimistiskt påbjuda fredning av lägenhetens skog, dock icke i större omfattning än vad till tryggnade av återväxten å det skövlade området och till förebyggande av fortsatt skövling är nödigt. Sådan fredning vare gällande till dess avtal, var-

om i 7 § nämnes, träffats eller domstol annorlunda förordnar.

23 §.

Har landskapsnämnden förklarat skog interimistiskt fredad, låte genast tillställa beslutet därom, skriftligt avfattat, jordägaren ävensom innehavaren av avverkningsrätten eller den, som leder avverkningen. Anträffas ej den, vilken beslutet skall tillställas, i sin bostad, må han om beslutet underrättas genom anslag å hans husdörr.

Är jordägare ej bosatt i den kommun, där lägenheten finnes, må beslutet tillställas den, vilken sköter lägenheten.

Omfattar fredningen områden, å vilka avverkning ej är helt och hållet förbjuden, skall nämnden, då beslutet om fredning fattas, tillika bestämma, huru avverkningen å dessa områden må fortsättas.

24 §.

Vården om skogens föryngring och återväxtens betryggande åligger landskapsnämnden. Verkställigheten av härför erforderliga åtgärder kan dock av landskapsnämnden överlämnas åt jordägaren, såframt säkerhet föreligger, att dessa åtgärder fullgöras.

25 §.

Har genom brand, storm eller annan övermäktig händelse eller ock genom betning av egna kreatur eller åverkan skada å skog skett i sådan omfattning, att densamma bör likställas med skogsskövling, skola i detta kapitel omförmälda åtgärder till betryggande av nöjaktig återväxt vidtagas.

Har skada skett genom övermäktig

händelse, skola för nyplantering nödiga skogsplantor kostnadsfritt till skogsägaren av landskapsnämnden utgivas.

V KAP.

Om överträdelse av denna lag samt kvarstad.

26 §.

Underlåter någon att göra i 3 § föreskriven anmälan eller brukar någon skog i strid mot fredningsföreskrift eller mot fredningsavtal, som i 7 § omförmäles, eller mot godkänd plan, straffes med böter, såframt icke i strafflagen högre straff härför stadgas.

Har skog brukats i strid mot fredningsföreskrift eller fredningsavtal, vare sålunda olovligen avverkat virke eller dess värde förbrutet.

27 §.

Finner landskapsnämnden i uti 26 § 2 mom. omförmälda fall, att virket bör beläggas med kvarstad, vare vederbörande utmätningsman skyldig att på anmälan av landskapsnämnden verkställa kvarstaden utan överexekutors förordnande.

28 §.

Virke, som belagts med kvarstad, skall säljas på auktion, så snart det dömts förbrutet. Försäljningen kan dock därförinnan äga rum, ifall ägaren eller hans syssloman sådant yrkar eller landskapsnämnden därom anhåller och fara föreligger, att virket eljest förfares eller dess förvarande blir kostsammare än skäligt är. Försäljningen må av utmätningsman för-

rättas i den ordning, som om försäljning av utmätt löseegendom är stadgat.

Nedsätter virkesägaren det belopp, vartill virket blivit uppskattat, eller ställer han säkerhet därför, skall kvarstaden genast hävas. Värderingen verkställs av godemän, av vilka ägaren och landskapsnämnden vardera utse en och de sålunda valda en tredje. Enas parterna, må de uppdraga värderingen åt en enda person. Underlåter sakägare att utse godman eller enas ej de valda godemännen om val av den tredje, ankommer sådant val å kommunalfullmäktiges ordförande på därom av sakägare eller godemännen gjord anmälan.

29 §.

Behållning av virke, som dömts förbrutet, tillfaller landskapet och användes till främjande av skogsvården.

VI KAP.

Särskilda föreskrifter.

30 §.

I ärenden, som skola avgöras enligt denna lag, äger domstolen efter fri prövning av alla förekommande omständigheter fastställa vad i saken bör anses såsom sant.

I underrätts utslag sökes ändring genom besvär, men går utslaget oberoende härav genast i verkställighet.

31 §.

Domstolarna böra bringa utslag om fredande av skog samt om åstadkommande av återväxt och dess tryggande ävensom utslag i andra till området för lagen om enskilda skogar hörande ärenden till landskapsnämndens kännedom, och bör landskapsnämnden i

förteckningen över fredningar göra anteckning härom.

Domstolarnas här avsedda utslag utgivas till landskapsnämnden utan lösen.

32 §.

Den, som skövat skog, vare skyldig ersätta de kostnader, som åsamkas landskapet av åtgärder för åstadkommande av återväxt och dess betryggande. Är den skyldige annan än jordägaren och kunna kostnaderna av honom icke utfås, ansvare jordägaren för desamma.

33 §.

Med avseende å utmätning av landskapet tillkommande ersättning för i 32 § nämnda kostnader och denna ersättnings förmånsrätt skall iakttagas, vad om kommunalskatt är stadgat.

34 §.

Det ankommer på landskapsnämnden att handlägga och till slut befordra alla de oavgjorda ärenden, som från länsskogs-nämnden i Åbo och Björneborgs län till nämnden överförts.

35 §.

Å ort, där utmätningsman ej finnes, må länsmän fullgöra, vad i denna lag om utmätningsman är sagt.

På landstingets vägnar:

Julius Sundblom
talman.

Johannes Eriksson
vicetalman.

Hugo Hagmark
vicetalman.